

Van alle bekende stekken voor gul (lees: kabeljauw) heeft de Nieuwe Waterweg wel de grootste gebruiksaanwijzing. Sterke getijdenstromen in combinatie met grote diepten en massa's steenstort vragen immers om een speciale aanpak en het uiterste van zeevissers en hun hengelmateriaal. Voor nieuwbakken 'Waterwegvisser' Roy Roskott reden genoeg om de hulp van Ed in te schakelen.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS CAMERA SYTSE VAN DER HARST

VRAAG HET AAN ED

Met het oog op de voorspelde zuidwestenwind spreek ik met Roy af op de Landtong van Rozenburg, tussen het Calandkanaal en de Nieuwe

Waterweg in. Tegenover de Stena Line. Daar is de kans op vastraken aan obstakels onder water namelijk minder groot dan elders langs de Nieuwe Waterweg. Tenminste; als je ver kunt werpen! Voor deze sessie heb ik dan ook twee vijf meter lange werpkanonnen (FWD 10's

van Spro) met daarop mijn vertrouwde, snelle en krachtige Shimano Ultegra's 10.000 meegenomen. Roy is op zijn beurt ook niet over één nacht ijs gegaan en heeft twee stevige 4,5 meter lange hengels voorzien van dezelfde molens maar dan model 2011 meege-

ter vindt hij net even te lang om lekker mee te werpen en dat is hem gezien zijn leeftijd (66) absoluut vergeven.

PROEFWORPEN

Eerst hangen we een werplood aan de lijn voor wat proefworpen en al snel blijken mijn hengels ondanks de krachtige

Met de tips van Ed heeft Roy Roskott het vissen op gul al aardig in de smiezen!

Over het algemeen loopt het gulseizoen in de Nieuwe Waterweg van oktober tot mei.

worp 200 gram met gemak te tolereren. Dat had ik namelijk nog niet eerder uitgeprobeerd. Roy geeft de voorkeur aan 175 gram en dat is meteen zo ongeveer het minimale werpgewicht dat je voor het vissen op gul in dit water nodig hebt. Als we zo dadelijk gaan vissen, komt er bovendien in plaats van het oefengewicht een werplood met dikke stevige ankers aan de onderlijn te hangen. Dankzij de proefworpen hebben we echter wel alvast kunnen kijken naar de stroming en of de bodem ter plekke 'schoon genoeg' is.

ENTHOUSIAST

Roy is nu al laaiend enthousiast, terwijl we nog geen meter gevist hebben. Honderduit vraagt de gezellige Schiedammer mij het hemd van het lijf. Zo ook of je voor de Nieuwe Waterweg beter een hoofdlijn van nylon kunt gebruiken dan zo'n rekloze gevlochten lijn? Ik geef te kennen niet gecharmeerd te zijn van het ontbreken van rek als ik vanaf de kant vis. Met name voor platvis vanaf stranden en havenhoofden raad ik de rekloze gevlochten lijn zelfs af, omdat je dan te vaak aanbeten mist en vissen verspeelt. De

hengeltop bibbert immers al zodra een vis maar aan het aas ruikt en voordat jij bij je hengel bent, heeft de vis je zeepiëren alweer bedankt voor de eer. Voor de Nieuwe Waterweg en het vissen op gul aldaar maak ik echter een uitzondering. Met gevlochten lijn trek je immers sneller een zwaar ankerlood uit de bodem en kun je ook goed doordraaien zonder dat de ankers steeds weer opnieuw in de bodem grijpen. Dit probleem heb je met nylon wel voortdurend. Roy is blij verrast aangezien hij zijn molens van 18/00 en 20/00 gevlochten lijn heeft voorzien.

NYLON VOORSLAG

Hoewel gevlochten lijnen doorgaans sterk genoeg zijn om de klap van het werplood tijdens de worp goed op te vangen, adviseer ik Roy toch om een dikke, slijtvaste nylon voorslag te gebruiken. Niet alleen om een flinke vis probleemloos tussen en langs stenen met scherpe mosseltje en zeepokken te loodsen – waar gevlochten lijn nu eenmaal slecht tegen kan – maar vooral ter bescherming van onze vingertop. Dik nylon, laten we zeggen 50/00 of 60/00,

INGEZOOMD

Gebruik een lange, stevige aasnaald, zodat de zeepiërsappen niet vroegtijdig 'leken'. Schuif de eerste zeepiëren voorzichtig tot over het oog van de haak op de lijn daarboven en vul ook de haak zelf. Eventueel zet je nog een mesheft als afsluiter op de naald.

Kies voor lood met 'vaste ankers' en niet voor klapankers. Stevige, vaste ankers blijven – mits goed omgebogen – beter op hun plaats. Gewichten van 175 tot 200 gram zijn noodzakelijk voor gul en kabeljauw.

De voorkeur gaat uit naar sterke, losse hengelsteunen die tussen de keien passen en niet bezwijken zodra de hengel door een flinke gul of sterke getijdenstromen wordt kromgetrokken. Driepootsteunen zijn minder handig en kunnen omvallen. Zeker als je er geen flinke emmer water of zand aan hangt.

Voor de gul in de Nieuwe Waterweg is van twee uur voor hoogwater tot twee uur na hoogwater de beste visperiode. Check daarom vooraf goed je getijdenboekje of www.getij.nl.

GULLEN VANAF DE KANT: HOE ZIT DAT NOU PRECIES?
Ed helpt Roy Roskott op weg aan de Nieuwe Waterweg. Bekijk op www.hetvisblad.nl de videoreportage.

werpt namelijk heel wat prettiger dan zo'n gemene, dunne, gevlochten lijn die in je vingertop snijdt. De voorslag hoeft met het oog op eventueel wier en vuiligheid op de voorslagknoop maar hooguit een meter of vijf lang te zijn.

JOJO MET DE BANJO

Roy gaat verder, toont mij zijn vlijtige huiswerk en een map met allerlei onderlijnen en vraagt wat een 'jojo-onderlijn' en het nut daarvan precies is. Ik vertel hem dat bij een jojo de haaklijn helemaal naar beneden wordt getrokken zodra er een flinke gul aan hangt. Het lood met ankers komt daardoor bovenaan te hangen, waardoor de kans op vastraken van dat lood tussen de stenen bij het indraaien tot een minimum wordt beperkt. Als ik Roy zo'n onderlijn laat zien, blijkt meteen dat hij zijn werk goed heeft gedaan – met dat verschil dat ik van grotere haken gebruik maak (hij 2/0 en ik 4/0). Ook heb ik vlak boven mijn lood een speciale aasclip gemonteerd, waarachter

de haak tijdens de worp blijft zitten en de jojo-onderlijn daardoor nog aerodynamischer werpt. Meer dan wanneer de haaklijn met grote haak vol aas tijdens zijn vlucht los mee wappert. De jojo-onderlijn doet het erg goed als het om de gulvisserij gaat en is daarom mijn absolute nummer één gulmontage.

ZEEPIER RULES!

Grote, dikke, zwarte zeepieren zijn zonder meer het beste aas voor gul wanneer je in de Nieuwe Waterweg vist. Beter dan zagers. Wees vooral ook niet bang om drie of vier pieren op en boven (= doorschuiven) de grote haak te zetten. Wat in de Nieuwe Waterweg

ook goed werkt, is een cocktail van enkele dikke zeepieren met daartegenaan de inhoud van een mesheftschelp. Vers ingekocht is zo'n weekdier lekker stevig en prima op de haak te prikken. Eerst ingevroren en daarna ontdooid zijn ze zachter en slapper en moet je van dat speciale bindelastiek gebruiken om de mesheft op de haak vast te zetten.

DRAAIEN! DRAAIEN!

Om een lang verhaal kort te maken: het is Roy die dankzij een mooie verre worp al na een kwartier als eerste een paar ferme doorbuigers op een van zijn hengeltoppen krijgt. Van rustig indraaien is in de Nieuwe Waterweg echter geen sprake. Als een soort veedrijver schreeuw ik Roy toe dat hij niet mag stoppen met inhalen en vooral moet doordraaien om niet met de lijn vast te komen tussen de in de diepte liggende keien en andere obstakels. "Draaien, draaien!", roep ik voortdurend. En ondanks Roy's gehijg en gepuf en kreten als "ik kan niet meer", komt even later de eerste gul van een pondje of drie aan de kant.

DAPPERE SCHARREN

Zelf vang ik vlak daarna een ondermaats 'torretje', gevolgd door enkele mooie scharren die totaal geen moeite blijken te hebben met de voor deze platvissen toch wel forse haken. Wanneer de ebstroom en het 'doodtij' van die dag alweer vroeger dan wenselijk aanbreekt en wij aanstalten maken om te gaan inpakken, krijg ik zowaar nog een voorzichtige aanbeet die min of meer onverwacht resulteert in de tweelingbroer (of -zus) van Roy's gul. Opdracht geslaagd en twee tevreden zeevissers. Check snel de videoreportage op www.hetvisblad.nl.

ZO MAAK JE DE JOJO-ONDERLIJN

Neem een stuk 60/00 nylon van circa 80 centimeter lang. Knoop daar via een uni-knoop een iets dunner (45/00 of 50/00) stuk nylon of rode, gele of witte Amnesia met trekkracht van 11,4 kg, en 60 à 70 cm lengte aan vast. Door over het dikste stuk nylon eerst een flinke kraal en vervolgens een tonwartel te schuiven, kun je heel eenvoudig een jojo in elkaar knutselen. Aan de dikste lijn maak je namelijk een speldwartel of splistring waaraan het werplood komt. Door het gewicht van het lood wordt de tonwartel (die direct of via een 'ledger-bead' aan de onderlijn komt) aan het einde van de hoofdlijn gestuit door de kraal. Die wordt op zijn beurt weer tegengehouden door de knoop tussen de twee lijnen. Knoop aan de dunneren nylonlijn je 3/0 of 4/0 gulhaak en je hebt een prima jo-jo-onderlijn. Allerlei mooie variaties met bijvoorbeeld een aasclip of twee haken zijn ook mogelijk.

